

عنوان مقاله:

آزادگی تطبیقی پیرنگ در داستان های تالیفی و ترجمه ای گروه سنی ب و ج براساس دیدگاه ماریا نیکولایوا

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

آزاده لاریجانی - گروه آموزشی زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، مازندران، ایران

فرشته مومنی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، مازندران، ایران

وجیهه ترکمانی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، مازندران، ایران

مریم شادمحمدی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

پیرنگ داستان، شاخص ترین عنصر ساختاری داستان است؛ زیرا بدون آنکه مانند کنش و شخصیت، ماهیتی مستقل و آشکار داشته باشد، در سراسر داستان حضور دارد؛ همچنین، پیرنگ به عنوان یکی از مهم ترین عناصر وحدت بخش داستان، از اجزای پراکنده داستان واحدی یکپارچه می سازد. هدف پژوهش حاضر، مقایسه عنصر پیرنگ از دیدگاه ماریا نیکولایوا در داستان های تالیفی و ترجمه ای گروه سنی ب و ج، تعیین میزان موفقیت هریک از این دو دسته داستان در جذب مخاطب و بررسی علل و عوامل موثر در این موفقیت از دیدگاه ادبی است. در نوشتار پیش رو، داده ها ابتدا به روش اسنادی و کتابخانه ای، از مطالعه و استخراج مختصات پیرنگ داستان های پنجاه جلد کتاب از پرفروش ترین کتاب های داستان کودک و نوجوان (در آثار فارسی زبان داخلی ایران و ترجمه ای به زبان فارسی)، منتشر شده در بازه زمانی سال های ۹۵-۱۳۸۵ گردآوری شد. آنگاه با به دست آوردن مقدار عددی متغیرهای بررسی شده در پیرنگ، تحلیل محتوای کیفی بر پایه نظریه ماریا نیکولایوا صورت گرفت. یافته های حاصل از تطبیق نتایج نشان می دهند که کتاب های داستانی ترجمه ای نسبت به کتاب های تالیفی، به سبب تناسب بیشتر با سلیقه و نیازهای مخاطب کودک و نوجوان و به جهت برخورداری از عناصر جذابیت بیشتر، سبب گرایش کودکان و نوجوانان به این داستان ها شده است و در جذب مخاطبان خود موفق تر بوده اند.

کلمات کلیدی:

ساختار روایی، پیرنگ، فرایندهای سه گانه وضعیت روایت، داستان های تالیفی و ترجمه ای، گروه ب و ج، ماریا نیکولایوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395659>

